

תכלית החיים

תגשימי את מטרת חיך
בעולם הזה?

תכלית החיים

איך תגשימי את מטרת חיך בעולם הזה?

בי בנימין גינזבורג שליט"א מכהן כמנהל תלמוד תורה בניו יורק ומרצה בסמינרים לנערות בארצות הברית. באחד הבקרים, כשנסע להרצות בסמינר בניו ג'רזי, הוא גילה לפניו פקק תנועה ארוך שהשתרך לאורך מספר קילומטרים. רבי בנימין חשב בינו לבין עצמו מה לעשות, הרי מחכות לו בסמינר כמה מאות בנות. אם יאחר, ההרצאה לא תתקיים והבנות תפסדנה את החיזוק וההתעוררות הבאות בעקבותיה.

בדרך כלל מקפיד רבי בנימין על חוקי התנועה, אבל מאחר שמדובר היה בהרצאה עבור בנות מלך, הוא החליט כי "מלך פורץ לו גדר". רבי בנימין סובב את ההגה ימינה, יצא מהנתיב הפקוק, חצה את הקו הצהוב, ירד לשולי הכביש ופתח בשאטה מהירה.

רבי בנימין לחץ על הדוושה וחלף בדהרה מאושרת על פני אלפי המכוניות שנתקעו בטור הארוך. האושר הגיע לקיצו כשהרכב נעצר בצומת הבא. מתחת לרמזור חיכתה לרבי בנימין הפתעה לא נעימה. שוטר תנועה חמור סבר סימן לו לפתוח את החלון והורה לו להציג את הרישיון ומסמכי הרכב.

תכלית החיים

רבי בנימין ניסה לשכנע את השוטר שמדובר במעידה חד פעמית: "תקשיב, אני בחיים לא עושה דברים כאלה, אני בן אדם רציני, מנהל בית ספר ומרצה בסמינרים. תמיד אני מקפיד על חוקי התנועה, אבל אגיד לך מה קרה היום. אני אמור למסור עוד מעט הרצאה בסמינר בניו ג'רזי, יש שם עכשיו חמש מאות נערות שממתינות לשמוע מסרים חשובים לחיים. אם הייתי נתקע בפקק ההרצאה היתה מתבטלת".

השוטר לא השתכנע: "תקשיב טוב! הרצאה עם מסרים לחיים היא דבר חשוב מאוד, אבל החיים עצמם חשובים לא פחות. תביא את המסמכים בבקשה".

רבי בנימין המאוכזב הושיט את ידו לכיסו כדי לשלוף את הרישיון, כשלפתע פנה אליו השוטר בשאלה שלא מהעניין: "תגיד לי, אתה לומד את הדף היומי?"

רבי בנימין הופתע: "כן, אני לומד את הדף היומי מדי יום. אמנם לא עכשיו על הבוקר, אבל יש לי שיעור קבוע בשעה תשע בערב. תגיד לי בבקשה אדוני השוטר, מה לך ולדף היומי, האם אתה יהודי?"

"לא, אני לא יהודי", השיב השוטר, "אבל לפני שבוע התקיים בניו ג'רזי אירוע ענק של סיום הדף היומי בהשתתפות מאה אלף איש. היה זה הסיום הכי גדול בעולם, ויחידת המשטרה שלי אבטחה את האירוע. היה שם שולחן כבוד עם מאות רבנים, אדמו"רים ואישים חשובים שהגיעו מכל רחבי אמריקה. ברגע השיא של הערב, כשסיימו לקרוא את השורות האחרונות של הספר הגדול של היהודים, התזמורת הענקית התחילה לנגן, המקהלות פצחו בשיר ומאה אלף איש נעמדו על הרגליים ורקדו בהתרגשות אדירה. השמחה עלתה עד השמיים, ופה ושם ראיתי אנשים שעניניהם זלגו דמעות.

במהלך השירות שלי במשטרה הזדמן לי לא אחת להשתתף באבטחת אירועי ענק המוניים. אבטחתי טקסים, מסיבות והופעות עם עשרות אלפי משתתפים חוגגים וצוהלים, אבל אף פעם לא ראיתי אנשים רוקדים עם דף, אף פעם לא ראיתי שעורכים אירוע לכבוד סיום ספר, אף פעם לא ראיתי שמחה כזו גדולה ואמיתית.

בתום הערב פנה המפקד שלנו למארגן הטקס ואמר לו: 'אני רוצה לשאול אותך שאלה, למה מאה אלף אנשים רוקדים עם דף? למה אנשים בוכים מרוב התרגשות? מה זה כל הצעירים והמבוגרים האלו שרוקדים בכזו שמחת מרקיעה שחקים?

ייעוד האישה בעולמה

אני מבין שאתם חייבים ללמוד את הדפים האלו, אבל אם נשיא ארצות הברית דונאלד טראמפ היה מחליט שכל אזרח אמריקאי מחויב לקרוא דף מהחוקה האמריקאית לפני שהוא הולך לישון בלילה, יכול להיות שהיינו עושים את זה מחוסר ברירה כי אף אחד לא מעוניין להסתבך איתו, אבל אחרי שהיינו מסיימים את הדף היינו יורקים עליו בבזבז ובשנאה. אז תסביר לי בבקשה, למה מאה אלף איש רוקדים, שמחים ובוכים עם דף?

מארגן האירוע לא נשאר חייב: 'תבין, אנחנו לא רוקדים עם דפים, אנחנו רוקדים עם התורה שאלוקים נתן לנו. אנחנו אוהבים את התורה הזו ואת הקב"ה שנתן לנו אותה. אנחנו רוקדים ושמחים עם דפי הגמרא האלו כי באמצעותם אנחנו מתחברים לאבא שבשמים. אנחנו רוקדים ושמחים ומאושרים שהגענו לתכלית שבשבילה באנו לעולם. אנחנו מלאי סיפוק מכך שזכינו לסיים את התורה הקדושה של הקב"ה. לכן אנחנו רוקדים עם התורה, לכן אנחנו שמחים איתה, לכן אנחנו מאושרים ממנה".

השוטר סיים את סיפורו ואמר לרבי בנימין בהתרגשות: "תאמין לי שאם היה לי אומץ הייתי מתגייר, אבל כנראה שאני לא מספיק נועז כדי לשנות את חיי, אז אישאר גוי אמריקאי כמו שאני היום. עכשיו תגיד לי דבר אחד עם יד על הלב, הערב אתה תלמד את הדף היומי? אם אתה מבטיח לי שתעשה את זה, אני משחרר אותך עכשיו בלי רישומים ובלי קנסות..."

רבי בנימין הנרגש הנהגן בראשו בהתלהבות והשוטר הורה לו להמשיך ולנסוע לחיים טובים ולשלום.

אין טיסה ללא יעד!

המשגיח הצדיק רבי דן סגל שליט"א הוזמן לדבר בבית הסוהר לפני פושעים כבדים, שנידונו לשבת מאחורי סורג ובריח במשך שנים רבות. בתחילה חשב רבי דן בינו לבין עצמו: "מה כבר אפשר לומר לאסירים שנמצאים בין ארבעה קירות במשך תקופה כל כך ארוכה? איך אפשר בכלל לדבר איתם אחרי כל מה שעברו בחייהם האומללים?" אבל כיוון שהזמינו אותו, הוא החליט להיענות להזמנה ולומר כמה מילים לאסירים בישי המזל שחייהם עלו על שרטון.